

[Edv. Jensen.]

de originale skrifter eller blot afskrifter af dem. Jeg vil hertil sige, at der er en stærk forbindelse mellem den videnskabelige forskning og den folkelige udmøntning. Skal vi blive ved at kunne tale folkeligt om disse emner og finde nyt at sige, så må der gøres et indgående og fortløbende videnskabeligt arbejde. Det er aldeles nødvendigt.

Jeg tror ikke, denne gave vil vække beundring hos vore nordiske nabofolk, snarere måbende forbavelse, og jeg må til sidst indrømme, at jeg engang sammen med andre højskolefolk har været med til at udtale ønske om disse skrifers udlevering, men jeg må sige, at det er gået mig sådan, at jo mere jeg har haft lejlighed til at sætte mig ind i denne sag, desto mere er jeg blevet overbevist om, at disse håndskrifter ikke bør udleveres.

Morten Lange: Da vi første gang havde dette spørgsmål til behandling her i folketinget, udtalte jeg min beklagelse over, at man ikke på behørig og rimelig vis havde forhandlet med universitetet og dets myndigheder om de udleveringer, man påtænkte, eller den gave, man påtænkte at give. Tiden siden 1961 er, så vidt jeg kan se, hvad det angår, blevet usædvanlig sparsomt anvendt. Jeg vover ikke at tænke på, hvilken revolution der ville være sket i landet, hvis det drejede sig om et landbrugsmæssigt anliggende, hvor man på lignende måde havde undladt at føre samtaler med Landbrugsrådet, husmandsforeningerne, tolvmandsforeningerne, og hvem man ellers kunne henvende sig til.

Jeg tror nok, at det havde været usædvanlig klogt, om man havde vovet sig ind i løvens hule i mellemtiden, når vi nu skulle have loven udskudt, og talt med disse udmærkede arnamagnæanere. Jeg tror, at vi så havde fået en lidt mere rolig optakt til behandlingen. Desværre er nu optakten blevet så højlydt, at det er ret svært at skelne de sagligt set ikke ubetydelige indvendinger, som der jo også er i den protestbølge, der har rejst sig. Der er grund til at minde folketinget om, at de folk, der farer frem så hårdt, er folk, som inden for deres faglige område og i det hele taget inden for videnskab og forskning er folk af fremragende dygtighed, og når de går ind

for sagen med den ildhu, som de gør, ja, så er jeg helt sikker på, at det måske kan virke lidt voldsomt på det ærede medlem hr. Dupont, men det skulle måske snarere virke som et udtryk for, hvor meget de interesserer sig for og gør ud af det fag, de er sat til at bestride. Lad os tage reaktionens kraftighed mere som et udtryk for en virkelig vilje blandt vore forskere til at gøre et arbejde og gøre det godt, og lad os prøve på på trods af de lidt højlydte betoningener at se, hvad der ligger i de ting, der bliver ført frem. Jeg er helt klar over, at når man vil prøve på at disponere over vigtige dele af disse forskeres arbejdsmateriale, så er det et alvorligt problem, og det er for mig en skam at notere, at man ikke har vist mere omsorg for at sikre sig disse parters medvirken.

Det forekommer mig, at det var temmelig letsindigt, når den tidligere undervisningsminister Jørgen Jørgensen forleden henviste til forrige århundredes begejstrede skandinavisme og appellerede til os om at lade os besjæle af noget lignende i dag, når dog det, som i praksis er i fare for at ske, er, at man i stedet for at få indført noget praktisk og fornuftig skandinavisme graver grøfter imellem de nordiske landes videnskabsmænd. Det er jo også en ting, der kan komme ud af disse forhandlinger, hvis de ikke bliver ført med tilstrækkelig klogskab og dygtighed. Det forekommer mig, at såvel regeringens forberedelse af dette arbejde som i og for sig også oppositionens, skal vi sige lovlig hårdhændede udnyttelse af mulighederne ikke har gavnet sagen. Jeg tænker ikke på den samlede opposition, men specielt på dens yderste højre fløj, det ærede medlem hr. Rimstad. Det ærede medlem har denne gang været særdeles ferm til at gøre dette til et Haupt- und Staatsanliggende. Jeg tror, man har gjort sagen ringe tjenester ved den hemmelighedsfulde måde, hvorpå man har lagt den til rette, og ved mangelen på forhandling.

Men når disse bemærkninger er blevet fremført, skal jeg ikke lade være med også at fremføre, at på trods af al denne klodsethed forekommer det mig alligevel ganske klart, at det er en helt rigtig tankegang, der ligger bag ved det lovforslag, som vi nu for anden gang har til behandling. Man skal ikke have været ret mange dage i